

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Zelotes. ex cap. 5. Isaiaë.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

ZELOTES IDYLLION.

A R G V M E N T V M .

ISAIAS Propheta in pastoraalem scenam EM-
MANVELEM, Sponsæ suæ Synagogæ per-
fidiam exprobrantem, sub eleganti & flo-
ridâ vineæ allegoriâ introducit.

Translatos aliò Sponsa dū sensit amores
Montibus in Solymis hinc vsque ad
sidera notus

Emmanuel; ut erat sterilis tunc fortè sub umbrâ
Palmitis; Et cui iam tutum sit credere, dixit,
Vinea me quando spe ludificavit inani?

Quamuis illa mihi sit opimo consita colle,
Cui non Engaddi. locuples contenderit aruum,
Non Soretano vallis celeberrima botro.

Fertilibus quis enim me latius imperat agris?

Quis melius glebam scrupis eruderat alter?

Ingenium quis me positusque notare locorum

Doctior, aut iustis plantaria credere sulcis?

An sola splendenti memorem mihi versa ligone

Sapius; anne satam generoso germine vitem?

An positam fundi circum consinia sepen?

Vt sileam magno structam molimine turrim,

Multiplicesque penus, nona ne desideret amplo

Quas mihi prouentu stipet vindemia cellas.

En mea cunctantes inuitant prala racemos,

Præstititque lacus musto spumare rubenti.

A a Cur

Nunc ergo habitatores Ierusalem, & viri
Iuda, iudicate inter me & vineam meam.

Quid est quod debui vltra facere vineam
meam, & non feci? an quod expectavi ut fa-
ceret vvas, & fecit labruscas?

Et nunc ostendam vobis quid ego faciam
vineam meam: auferam sepem eius, & erit in
direptionem: diruam maceriam eius, & erit
in conculcationem.

Et ponam eam desertam: non putabitur
& non fodietur: & ascendent vepres &
spinæ:

Cur expectatos differs mea vinea fructus?
 Heu! malè te aduersus studium consumpsimus
 omne,

Respondere meo pugnas si perfida voto;
 Pergis in agrestem si degenerare labruscam;
 Si mihi pro botris fetus obtrudis amaros,
 Vnde molesta crees stomacho fastidia; quando
 Debueras tantis exercita vinea curis
 Vina nouum domino Sabamaea reponere nectar.
 Dicite (cura mei si vos habet vlla Sodales)
 Dicite, quàm merui precor hac ludibria culpam,
 Vt mihi quæ mites promiserat hæctenus uvas,
 Indole mutatâ vitis nunc reddat acerbas?
 Num fuit officij quidquam mihi forsân ommissum
 Neglectumve mei? quæ me vigilantia fugit?
 Quid me præterijt? vitio quid vertere possis
 Præter amasse nimis? Meus hic erit unicus
 error,

(Si tamen error erit) mihi quòd spes vberis inde
 Facta fuit laticis; me quòd spes illa sefellit.
 Quare age nunc omnem illius deponito curam,
 Si potes Emmanuel. Potero. dabit ira pudorque
 Posse. Quid? hac igitur posthac deserta iacebit?
 Et iaceat: summumque imâ radice flagellum.
 Contingat; nec opem sit qui præbere labores.
 Sedulus hanc curam non fingat falce putator
 Aggrediens ferro ramos cohibere fluentes:
 Non ea robustus resupinet iugera fossor
 Assiduo prohibens vitem siluescere cultu;

& nubibus mandabo ne pluant super eam
imbrem.

EX CAP. XXVII. ISAIAE.

Ego Dominus , qui seruo eam , repente
propinabo ei : ne fortè visitetur contra eam,
nocte & die seruo eam.

Indignatio non est mihi : quis dabit me
spinam & veprem in praelio? gradiar super
eam , succendam eam pariter?

An

Sed sinat extinguī superantibus vndique spinis.

Quin etiam sepem manibus demoliar istis

Quam posui. Pateat cunctis mea vinea praeda;

Illudant illi pecudes impunè: petulcus

Hanc caper incessat cornu, durique veneno

Dentis, & ad morsò plagas in cortice signet;

Fulmineus populetur aper, pandoque iacentem

Funditus euertat rostro, vastetque, ruatque.

*Ah misera! ah qua nunc spes est super? An tibi
succos*

Sufficient aure forsan, roresque benigni,

Vnde reflorescas, rursumque à stirpe resurgas?

Non mihi sic visum. Madidis edicimus Austris

Demittant aliquos ultra ne nubibus imbres

Te super. Ipsa siti languens, confecta que colles

Vndique vicinos oculo luente rigari

Vberibus spectabis aquis. Sed & arida pridem

Deserti facies mutata repente virebit,

Siccaque ieiuni pinguescet glareas raris,

Me tempestiuos super affundente liquores.

Quique prius fuerat sitienti pactus in aruo

Surculus, vuidulo trudet iam palmitè gemmas,

Me tenerum blando fruticem mulcente fauore.

Alterius quanto cernes hac commoda luctu?

Vt prelata tibi vineta novella dolebis?

Inuida me vanis incendere mitte querelis:

Nil mihi persuades. Odione ut prosequar istam

Qua morem gerit ad nutus mihi vitis heriles?

Non furor hic animo est aut indignatio nostro.

An potius tenebit fortitudinem meam, faciet pacem mihi, pacem faciet mihi?

Qui ingrediuntur impetu ad Iacob, florabit & germinabit Israël, & implebunt faciem orbis femine.

*An quia damnauit
Hanc quoque me spinis
Et pariter tecum crepitantia
Quin potius feret huic tener
 planta
Semper opem; solida est ipsi quia gratia
Gratia nullius liuore solubilis umquam.
Felix planta! vetus nunc obliuiscere nomen;
Vitis eris posthac Israëlitis, in illam
Auspicijs translata meis. tibi fertilis uua
Cedet in aprico Balhamonis uinea cliuo,
Quaeque Damascenis vindemia pendet ab vl-
 mis:
Latius induces virides tu collibus umbras,
Et * consimineis implebis stirpibus Orbem.*

* Vtitur
Columella
hoc voca-
bulo Lib. 3.
cap. vltim.

L I B. N V M.

CAP. XXIII. & XXIV.

CUm *Balac* duxisset *Balaam* super verticem montis Phogor, qui respicit solitudinem, dixit ei *Balaam*:

Ædifica mihi hîc septem aras, & para totidem vitulos, eiusdemque numeri arietes.

Fecit *Balac* vt *Balaam* dixerat: imposuitque vitulos & arietes per singulas aras.

Cum-